

Σκληρή καταστολή καθώς αυξάνονται οι κοινωνικοί αγώνες στο Ιράν

Behrooz Farahany

Σκληρή καταστολή καθώς αυξάνονται οι κοινωνικοί αγώνες στο Ιράν

Αν και εμμέσως επιτρέπεται από το σύνταγμα, οι απεργίες και οι διαδηλώσεις των εργαζομένων απαγορεύονται αυστηρά στο Ιράν μετά τον πόλεμο με το Ιράκ (1980-1988). Παρ' όλα αυτά, μεταξύ της 1ης Μαΐου 2021 και της 1ης Μαΐου 2022, πραγματοποιήθηκαν 4.122 απεργίες και δράσεις διαμαρτυρίας από εργάτες, εκπαιδευτικούς, δημοτικούς υπαλλήλους, συνταξιούχους, προσωπικό νοσοκομείων, αγρότες, άνεργους νέους κ.λπ.

Μερικές φορές επρόκειτο για πανεθνικές δράσεις που οργανώνονταν ταυτόχρονα σε δεκάδες ή και εκατοντάδες πόλεις, όπως στην περίπτωση των αγώνων των εκπαιδευτικών, κάτι που δεν έχει ξαναγίνει στα 43 χρόνια της ιστορίας αυτού του καθεστώτος. Αυτό σημαίνει ότι δεκάδες χιλιάδες ακτιβιστές συμμετείχαν στην οργάνωση αυτών των αγώνων.

Ιστορική απεργία στον πετρελαϊκό τομέα

Στο παρελθόν, οι αγώνες επικεντρώνονταν στην καθυστέρηση καταβολής των μισθών ή στην παρεμπόδιση του κλεισίματος μονάδων εργασίας. Αλλά πέρυσι τα αιτήματα αφορούσαν

υψηλότερους μισθούς, ο σεβασμός των κανόνων επαγγελματικής εξέλιξης που προβλέπονται από το θεσμικό πλαίσιο, αναπροσαρμογή των μισθών και των συντάξεων γήρατος βάσει του πληθωρισμού, παράλληλη αύξηση των συντάξεων και των μισθών, και φυσικά το δικαίωμα στην απεργία και στη δημιουργία ανεξάρτητων οργανώσεων.

Μεταξύ αυτών των απεργιών ήταν και η μεγαλύτερη στην ιστορία της Ισλαμικής Δημοκρατίας: περισσότεροι από 100.000 εργαζόμενοι στον πετρελαϊκό και πετροχημικό τομέα απήργησαν σε περισσότερα από 12 τμήματα στο νότιο και κεντρικό Ιράν. Η απεργία διήρκεσε δύο μήνες και έληξε μόνο με την ικανοποίηση των περισσότερων αιτημάτων.

Το πιο σημαντικό φαινόμενο κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ήταν η αύξηση κατά 115% των κινητοποιήσεων των εκπαιδευτικών σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος. Οι συνταξιούχοι οργάνωσαν επίσης τακτικές πανεθνικές διαδηλώσεις.

Η κρίση του νερού και η ξηρασία απειλούν τη γεωργία, ακόμη και την παροχή πόσιμου νερού. Συνδυάζονται με την ξαφνική αύξηση των τιμών των ειδών πρώτης ανάγκης, μετά την άκρως νεοφιλελεύθερη απόφαση της κυβέρνησης να ισχύσουν οι «πραγματικές τιμές» των βασικών προϊόντων.

Αρκετές διαδηλώσεις ξέσπασαν σε δεκάδες πόλεις με εμφανώς πολιτικά και ανατρεπτικά συνθήματα που έφταναν μέχρι το «*θάνατος στον Αγιατολάχ Χαμενεί!*», το ισχυρότερο πρόσωπο στο κράτος. Υπήρξαν νεκροί και δεκάδες τραυματίες. Οι συνεχιζόμενοι αγώνες αφορούν βιομηχανικά συγκροτήματα, όπως το χαλυβουργείο Herco και το εργοστάσιο ζάχαρης Haft-Tapeh, την εκπαίδευση, καθώς και τους συνταξιούχους.

Απεργίες πείνας

Οι αρχές φοβούνται την αυξανόμενη αλληλεγγύη μεταξύ των κλάδων που δραστηριοποιούνται, καθώς και το ότι αρχίζουν να

συγκλίνουν, γεγονός που αποδεικνύει ότι έχει ξεπεραστεί ένα ορισμένο κατώφλι οργάνωσης και συλλογικής συνείδησης.

Οι αρχές έχουν θέσει σε εφαρμογή ένα πολύ εξελιγμένο σύστημα καταστολής και επιτήρησης που βασίζεται σε μάχιμες δυνάμεις ασφαλείας και επικεντρώνεται σε σποραδικές συλλήψεις γνωστών οργανωτών κινητοποιήσεων.

Παρ' όλ' αυτά, οι ιρανικές αρχές διαπιστώνουν σταθερή αύξηση του αριθμού των διαμαρτυριών και των διαδηλώσεων.

Καθώς οι συλλήψεις και/ή οι προειδοποιήσεις προς γνωστούς ακτιβιστές δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα, οι αρχές αποφάσισαν να δώσουν ένα χτύπημα και να αναλάβουν βίαιη δράση.

Εκμεταλλεζόμενες ένα τουριστικό ταξίδι δύο Γάλλων συνδικαλιστών, της Σεσίλ Κολέρ και του Ζακ Παρί, και τη συνάντησή τους με γνωστούς Ιρανούς συνδικαλιστές, οι αρχές συνέλαβαν περισσότερους από δέκα Ιρανούς συνδικαλιστές με την κατηγορία της «προπαγάνδας και συνωμοσίας κατά του ισλαμικού καθεστώτος, σε συνεννόηση με ξένη δύναμη». Οι δύο Γάλλοι υπήκοοι συνελήφθησαν επίσης και κατηγορήθηκαν για κατασκοπεία.

Ορισμένοι από τους συλληφθέντες ξεκίνησαν απεργία πείνας, στην οποία σύντομα προσχώρησαν και άλλοι ήδη φυλακισμένοι που ξεκίνησαν «απεργία πείνας σε ένδειξη αλληλεγγύης». Μέχρι σήμερα, ο συνολικός αριθμός των απεργών πείνας ανέρχεται σε 61, φαινόμενο πρωτάκουστο για τις ιρανικές φυλακές.

Οι δηλώσεις διαμαρτυρίας για την υποστήριξη των φυλακισμένων ακτιβιστών καταφθάνουν από όλο τον κόσμο. Το «Collectif des syndicats français pour la défense des travailleurs iraniens», [Συλλογικότητα γαλλικών συνδικάτων για την υπεράσπιση των Ιρανών εργαζομένων] με την υποστήριξη δύο συνδικαλιστικών οργανώσεων που εδρεύουν στη Γενεύη και τμημάτων της ιρανικής διασποράς, διοργάνωσε συγκέντρωση στις 10 Ιουνίου στη Γενεύη, μπροστά από την έδρα της ΔΟΕ.

Η οικονομική, κοινωνική, πολιτική, οικολογική, ακόμη και ηθική

κρίση (με τη σωρεία των αποκαλύψεων για κλοπή δημόσιου χρήματος από κρατικούς αξιωματούχους) έχει φτάσει σε κρίσιμο επίπεδο, το οποίο θα μπορούσε να οδηγήσει σε ανοιχτή αντιπαράθεση μεταξύ του πληθυσμού και του υπάρχοντος καθεστώτος.

Πηγή: elaliberta.gr